

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě – pobočka v Olomouci rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Jaromíra Synka a soudkyň Mgr. Martiny Telcové a JUDr. Karly Musilové ve věci

žalobkyně: **Jezdecký klub Eldorado Odrlice, zapsaný spolek v likvidaci**
IČO 22761004, sídlem Odrlice 7, 783 45 Senice na Hané

proti
žalované: **Aneta D.**, narozená xxx
bytem xxx

o 11.480 Kč s příslušenstvím, k odvolání žalobkyně proti rozsudku Okresního soudu v Olomouci ze dne 25. 6. 2020, č. j. 10 C 59/2019-82,

takto:

I. Rozsudek okresního soudu **se potvrzuje**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů odvolacího řízení.

Odůvodnění:

- Okresní soud zamítl žalobu, aby žalované byla uložena povinnost zaplatit žalobkyni 11.480 Kč se specifikovaným úrokem z prodlení (výrok I.). Rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení (výrok II.).
- Včas podaným odvoláním rozhodnutí okresního soudu napadla žalobkyně, která okresnímu soudu vytýkala nesprávná skutková zjištění, na základě kterých dospěl k závěru, že žalovaná částku 4.480 Kč zaplatila, navzdory tomu, že se její výpověď s výpovědí svědka M. rozcházejí jak v čase, tak i místě předání peněz. V rozpornosti jejich výpovědí nelze dle odvolatelky spatřovat pouze drobné nepřesnosti, jak uvádí soud. Nesouhlasila se závěrem soudu o tom, že faktury nebyly vystaveny správně a předkládala protokol o ústním jednání Finančního úřadu pro Olomoucký kraj, který kontroloval nejen předmětné faktury, ale i účetnictví za celý rok 2019 a neshledal ve vystavených fakturách ani v účetnictví žádné nedostatky. Dále soud dospěl k závěru, že zranění koně bylo důvodem k okamžitému ukončení smlouvy, vytýkala okresnímu soudu, že žalobkyni nedal prostor, aby se k tomu mohla vyjádřit, proběhly pouze výpovědi svědků, ale výpověď strany žalobkyně nikoliv. Žalobkyně má za to, že odvedení koně žalovanou bylo pouze účelové, neboť se jí

nepodařilo koně pronajmout, navíc se odstěhovala do Olomouce a chtěla mít koně blíže k bydlišti a za levnější peníze, když proti ustájení žalobkyní neměla žádné výhrady. Žalobkyně ze svého pohledu popsala sled událostí inkriminovaného dne 25. 3. 2019, kdy došlo jednak ke zranění koně a jednak k jeho odvedení. Popisovala okolnosti, za kterých se dostavila žalovaná do areálu stájí s bývalým přítelem, šli do výběhu a poté byla viděna, jak se svým koněm odchází směrem ven z Odrlic, a to z výběhu s koněm naprosto nestandardním způsobem, úzkou dřevěnou brankou, čímž porušila provozní řád klubu. Pokud byl kůň zraněný, byla její povinnost o tom informovat žalobkyni nebo zaměstnance, neboť díky pokopání mohl být ve výběhu zraněný i další kůň nebo koně, čímž také porušila provozní řád. Žalobkyně popisovala koně žalované jako konfliktního valacha a pokud došlo ke zranění jejího koně, mohlo se tak stát jediné po 13 hodině. Výběhy nejsou monitorované ani hlídané a pokud dojde ke zranění koně, řeší se ihned, jak by bylo zjištěno. O tom, že charakter zranění nebyl nijak závažný svědčí to, že kůň mohl jít po kopytě 6 km do jiné stáje a čekat do příjezdu veterináře. Navíc nedošlo ani k šití rány, žalovaná veterináře neupozornila, že kůň není očkován proti tetanu ani proti chřipce, na což byla opakovaně žalobkyní upozorňována. Až když se žalovaná se svým koněm nevracela do stáje, začala ji telefonicky shánět bez žádné odpovědi, proto kontaktovala Policii ČR. Z výpovědi MVDr. V. je zřejmé, že se žalovaná snažila, aby bylo v ošetřující zprávě uvedeno, že ke zranění koně došlo v dopoledních hodinách, přestože lékařka nedokázala specifikovat přesně, kdy vůbec koně ošetřila a uvedla, že rána může být stará 3 až 5 hodin. Ke zranění koně tak mohlo dojít v poledne stejně tak jako v 15 hodin, kůň mohl být pokopán jiným koněm, mohl se zranit o dráty nebo řetěz a rozbitou branku, když byl odváděn z výběhu prostorem, který k tomu nebyl určen. Z těchto důvodů se žalobkyně domáhala toho, aby byla vyslechnuta především zaměstnaná ošetřovatelka Nikol L., která se v uvedenou dobu o koně každý den starala a dále Lucie L., která byla po celý předmětný den přítomna, pomáhala ošetřovatelce a jediná viděla koně odcházet, také Eliška R. a Michaela D. Ze všech těchto důvodů žalobkyně navrhovala, aby rozhodnutí okresního soudu bylo zrušeno a žalované uložena povinnost, kterou se domáhala podanou žalobou.

3. Žalovaná v písemném vyjádření odvolání žalobkyně označila za účelové, mající zpochybnit skutečnosti, které soud v prvním stupni uznal za prokázané. Úhradu částky 4.480 Kč ve zjištěném skutkovém stavu uznal soud za prokázanou a námitky žalované nejsou ničím doložitelné. Faktury nebyly vystaveny správně, což bylo v řízení prokázáno, byly vystaveny neoprávněně a tedy to, zda měli náležitosti účetního dokladu, které posuzovala kontrola Finančního úřadu, je ve věci nepodstatné. K důvodu okamžité výpovědi žalobkyně účelově neuvedla to nejpodstatnější, že zranění koně při neoprávněné komerční projížďce, kterou v rozporu se smlouvou umožnila, bylo důvodem toho, že jí byla v souladu s příslušným ustanovením smlouvy o ustájení doručena písemně okamžitá výpověď. Okresní soud uznal oprávněnost podání okamžité výpovědi a v souvislosti s tím byla již jakákoliv fakturace „služeb“ neoprávněná. Žalovaná se vyjádřila k jednotlivým argumentům odvolatelky a vyvracela její tvrzení o údajích o velmi úzké brance, kterou byl kůň odváděn, o tom, že kůň byl konfliktní valach a majitelé jiných koní si nepřáli, aby byl s jejich koni ve výběhu a konečně lživé tvrzení o tom, že při ošetření koně pro poranění, které žalobkyně zavinila, veterináře neupozornila, že kůň není očkován proti tetanu a chřipce, k čemuž žalovaná dokládala záznamy o veterinárním vyšetření a pravidelném očkování koně v očkovacím průkazů. Z obsahu odvolání je zřejmé, že žalovaná navrhovala potvrzení rozhodnutí okresního soudu.
4. Žalobkyně se v replice k vyjádření žalované vyhradila proti informacím žalované ohledně jejich předchozích zaměstnání, která lze považovat jako naprosto lživá, opakovaně zdůraznila, že výpověď žalované a jejího svědka ohledně předání peněz se naprosto rozcházejí. Nebylo prokázáno kdy a kde došlo ke zranění koně, žalovaná měla odchod již naplánovaný, což vyplývá z jednotlivých úkonů, které činila při příjezdu v uvedený den do stáje. Nikdo není schopen určit, zda ke zranění koně došlo před odchodem nebo po odchodu, zvláště její odchod jinou cestou než

hlavním vchodem z výběhu a z areálu. Zdůvodňovala svá tvrzení o konfliktní povaze koně žalované a k údajům o pravidelném očkovaní tvrzeným žalovanou.

5. Žalovaná v replice k podání žalobkyně uvedla, že okolnosti neoprávněného komerčního půjčování svěřených koní a ostatní problémy žalobkyně se svými zaměstnanci nejsou pro tento spor podstatné. Úhrada částky 4.480 Kč byla zjištěna a její opak žalobkyně ničím nedokládá. Zranění koně bylo při veterinárním ošetření časově určeno v kritický den, kdy k němu došlo v dopoledních hodinách, kdy byl kůň v péči žalované. Žalovaná popisuje opakovaně okolnosti, za kterých byl kůň odveden a kudy. Za irrelevantní žalovaná považuje diskuse o povaze koně. Žalobkyně opakovaně hrubě porušovala smlouvu o ustájení koně tím, že ho půjčovala cizím osobám, bez zkušeností s ovládním a dokonce tímto jednáním zavinila vážné poranění koně, které svým charakterem tržných ran zjevně bylo způsobeno při vedení koně nevhodným terénem s křovím, či naprosto nezvládaným vedením, proto dne 25. 3. 2019 okamžitě vypověděla smlouvu k ustájení pro závažné porušení smlouvy. Dále žalovaná odkázala na předchozí písemná vyjádření a setrvala na svém návrhu.
6. Odvolání žalobkyně je přípustné, bylo podáno osobou k tomuto úkonu oprávněnou a včas, proto krajský soud přezkoumal rozsudek okresního soudu v celém rozsahu, přezkoumal i řízení vydání tohoto rozsudku předcházející s důrazem na uplatněný odvolací důvod podle § 206 a § 212a o. s. ř. a po provedení odvolací řízení dospěl k závěru, že odvolání žalobkyně důvodné není.
7. Hlavní odvolací námitkou žalobkyně bylo, že okresní soud dospěl na základě provedených důkazů k nesprávným skutkovým zjištěním (§ 205 odst. 2 písm. e/ o. s. ř.), ať už v otázce předání a zaplacení částky 4.480 Kč představující úhradu za ustájení a péči o koně za měsíc únor 2019, v otázce jí vystavených faktur a konečně otázce důvodů odvedení koně ze stájí, okamžiku jeho zranění a neoprávněnosti okamžitého ukončení smlouvy o ustájení koně.
8. Po přezkoumání obsahu spisu odvolací soud dospívá k závěru, že tyto námitky žalobkyně akceptovat nelze. Okresní soud vyšel ze skutkového stavu věci, tak jak jej v odůvodnění rozhodnutí rekapituluje. Odvolací soud uzavírá, že skutková zjištění, která okresní soud přijal jsou správná, korespondující obsahu spisu a tvořící logicky nerozpornou řadu a zahrnující veškeré v řízení zjištěné a vyvstálé skutečnosti, a to že po jejich vyhodnocení se s nimi žalovaná neztotožňuje nemůže samo o sobě zakládat odůvodněnost uplatněného odvolacího důvodu. Pokud se skutková zjištění okresního soudu snažila v průběhu odvolacího řízení žalovaná zpochybnit a navrhovala dodatečně důkazy, kterými chtěla prokazovat jiný skutkový děj, konkrétně výpověďmi svědků Nikol L., Lucie L., Elišky R. a Michaely D., které by skutkový děj měly podle žalobkyně interpretovat jinak, je takový návrh nepřijatelný a v rozporu se zásadou neúplné apelace (§ 205a o. s. ř.).
9. Ve shodně s okresním soudem lze dospět k závěru, že žalovaná částku 4.480 Kč žalobkyni za ustájení a péči o koně za měsíc únor 2019 uhradila. Tuto skutečnost prokazuje nejenom výpověď svědka M., bývalého přítele žalované, ale ve svém kontextu i svědecká výpověď účetní žalobkyně S., potvrzující nestandardní způsob vystavení dvou faktur žalobkyni a popírající její tvrzení o vystavení druhé faktury právě na doporučení této svědkyně. Za správné lze považovat i závěry okresního soudu o zranění koně dne 25. 3. 2019, příčinách jeho odvedení ze stájí pro způsobené zranění, z důvodů kterých byl v odpoledních hodinách ošetřen veterinářkou MVDr. V., která zranění koně, dobu jeho zranění i mechanismus zranění popsal jako svědek, a důvodech okamžitého ukončení smlouvy o ustájení a péči o koně.
10. Konečně okresní soud věc správně právně kvalifikoval. Jeho posouzení smlouvy uzavřené mezi žalobkyní a žalovanou dne 16. 6. 2017 a jako inominátní závěr naplnění předpokladů pro okamžité ukončení smlouvy pro závažné porušení jednotlivých ustanovení odvolací soud akceptuje a z důvodu jejich správnosti na ně odkazuje. Neoprávněnost druhé části nároku žalobkyně ve výši 7.000 Kč, která měla představovat sjednanou úplatu za ustájení koně po dobu trvání výpovědní doby, tj. měsíce duben a květen 2019, vyplývá z naplnění důvodu pro výpověď bez výpovědní

doby (§ 1998 odst. 1, 2 o. z.), kterou si účastnice pro případ závažného porušení podmínek uzavření smlouvy jako způsob ukončení závazku sjednaly v čl. V bodu 3 smlouvy. Hlavním důvodem okamžitého ukončení smlouvy bylo zranění koně a s ním související porušení smluvní povinnosti žalobkyně, která koni nezajistila akutní veterinární péči a neinformovala žalovanou o zdravotním stavu jejího koně. V tomto počínání okresní soud shledal správně naplnění závažného porušení podmínek uzavřené smlouvy, které žalovanou opravňovalo k okamžitému ukončení závazku. Závazek z dotčené smlouvy tak zanikl bez dalšího a požadavek platby po dobu běhu výpovědní doby, tj. měsíce duben a květen 2019, je nedůvodný.

11. Ze všech těchto důvodů odvolací soud rozsudek okresního soudu jako věcně správný podle § 219 o. s. ř. potvrdil, a to včetně výroku o nákladech řízení, na jehož správné odůvodnění odvolací soud odkazuje.
12. O nákladech odvolacího řízení bylo rozhodnuto podle ustanovení § 142 odst. 1 o. s. ř. ve spojení s ustanovením § 224 odst. 1 o. s. ř., kdy žalovaná byla úspěšná, v průběhu odvolacího řízení, jak plyne z obsahu spisu ji žádné náklady nevznikly, proto o nich bylo rozhodnuto negativně.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **je** dovolání přípustné, jestliže napadené rozhodnutí závisí na vyřešení otázky hmotného nebo procesního práva, při jejímž řešení se odvolací soud odchýlil od ustálené rozhodovací praxe dovolacího soudu nebo která v rozhodování dovolacího soudu dosud nebyla vyřešena nebo je dovolacím soudem rozhodována rozdílně anebo má-li být dovolacím soudem vyřešena právní otázka posouzena jinak. Dovolání se podává ve lhůtě dvou měsíců ode dne doručení tohoto rozhodnutí u Okresního soudu v Olomouci k Nejvyššímu soudu ČR v Brně. Přípustnost dovolání je oprávněn zkoumat jen dovolací soud (§ 237 a § 239 o. s. ř.).

Proti výroku o nákladech řízení **není** dovolání samostatně přípustné.

Olomouc 16. února 2021

Mgr. Jaromír Synek v. r.
předseda senátu